

щителни войни, докараха и страшния мораленъ кризисъ, който рискува да доведе страната до израждане. Не ще съмнение, че цѣлия този мораленъ упадъкъ се отрази много злѣ и на разнитѣ улегнали и правилно функциониращи до преди бойнитѣ организации и започна да спъва тѣхната работа. Ентузиазъма, себеотрицанието и безкористното служене за преуспѣването на общото благо отстъпва на личния егоизъмъ, умствената тѣпота и нравственото падение и кариеризмътъ си пробива пътъ и всичко се обърка.

Шепата непоковарени интелигенция, останала като рѣдки ценни перли всрѣдъ народа, за добра честь на България, все още се бори и бди съ будно съзнание надъ съдбата на своята скъпа родина. Нека се надѣваме, че тя ще успѣе да препречи пътя на заплашващото ни разложение и ще успѣе да влѣе новъ живителенъ импулсъ за обнова и напредъкъ.

Въ числото на тая радѣща за преуспѣване на родния си край интелигенция, влиза и организираната севлиевка, която винаги се е нагаждала споредъ новитѣ условия на нашия провинциаленъ трудовъ животъ и трасирала новия пътъ за по-голѣмъ възходъ и прогресъ на града си. Споредъ силитѣ и осѣжднитѣ си срѣдства тя се е отзовавала на нуждитѣ на своята сестра, като е откривала курсове и училища за нейната подготовка. Такива бѣха случаитѣ съ откриване на шапкарския, кошничарския и стопанско-шивашкия професионални курсове, които гониха една и съща целъ: да подпомогнатъ и улеснятъ севлиевката въ придобиване на едно занятие, което би я улеснило въ семейния и общественъ животъ.

Дори и до днесъ, при тия трудни времена, севлиевското женско д-во продължава да работи въ рамкитѣ на новитѣ економически отношения при крайно неблагоприятнитѣ стопанско-финансови условия. То се стареа да подпомага както безработнитѣ, така и беднитѣ родилки — севлиевки, като за целта събира парични — или въ натура — помощи и ги раздава въ надвечерието на Рождество Христово, за да зарадва поне малко нуждаещитѣ се. Не по-малко сили изразходва д-вото въ предприеманитѣ разни акции въ полза на мира. То, било самостоятелно, или съ съдействието на други мѣстни организации, винаги съ готовност се е проявявало и вземало участие въ защита на мира, когото счита като първо условие за излизане на родината ни отъ тѣй тежкото ѣ положение днесъ.

Може смѣло да се твърди, че организираната севлиевска гражданка не е никога манкирала отъ своя граждански и майчинъ дългъ, а всѣкога го е изпълнявала най-добросъвестно и съ такава преданность, която не само ѣ прави честь, но я издига като съзнателна гражданка и видна културтрегерка.

Хвала и честь на интелигентната севлиевска гражданка.